

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 11 listopada 2021 r. – Republika Grecka/Komisja Europejska

(Sprawa C-106/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka rolna – EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Grecką – Procedura rozliczania zgodności – Zarzut podniesiony po raz pierwszy na ustnym etapie postępowania w pierwszej instancji – Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 – Artykuł 2 pkt 2 – Rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 – Artykuł 4 ust. 1 lit. h) – Pojęcie „trwałych użytków zielonych” – Przeinaczenie dowodów – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 907/2014 – Artykuł 12 ust. 4 – Jednorazowa korekta – Warunki – Ciężar dowodu]

(2022/C 11/08)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: E. Tsaousi, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i A. Sauka, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 listopada 2021 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (business and property courts, insolvency and companies list) – Zjednoczone Królestwo] – BJ, działający w charakterze syndyka masy upadłości pana M, oraz OV, działający w charakterze syndyka masy upadłości pana M / Pani M, MH, ILA, pan M

(Sprawa C-168/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Obywatelstwo Unii – Artykuł 21 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Artykuł 49 TFUE – Równość traktowania – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 24 ust. 1 – Przepisy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uzależniające co do zasady pełne i automatyczne wyłączenie uprawnień emerytalnych wynikających z programu emerytalnego z masy upadłości od wymogu zatwierdzenia danego programu emerytalnego do celów podatkowych – Nałożenie tego wymogu w postępowaniu upadłościowym na obywatela Unii, który skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się w celu stałego wykonywania działalności na własny rachunek w Zjednoczonym Królestwie – Uprawnienia emerytalne wywodzone przez tego obywatela Unii z programu emerytalnego ustanowionego i zatwierdzonego do celów podatkowych w państwie członkowskim pochodzenia – Wykluczenie tych uprawnień emerytalnych z korzyści wynikających z rzeczonego wyłączenia z masy upadłości – Zastosowanie do tych uprawnień emerytalnych systemu wyłączenia z masy upadłości znacznie mniej korzystnego dla upadłego]

(2022/C 11/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (business and property courts, insolvency and companies list)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BJ, działający w charakterze syndyka masy upadłości pana M, oraz OV, działający w charakterze syndyka masy upadłości pana M

Strona pozwana: pani M, MH, ILA, pan M

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa państwa członkowskiego, który uzależnia co do zasady pełne i automatyczne wyłączenie z masy upadłości uprawnień emerytalnych wynikających z programu emerytalnego od wymogu, aby w chwili ogłoszenia upadłości dany program był zatwierdzony do celów podatkowych w tym państwie, jeżeli wymóg ten jest ustanowiony w sytuacji, w której obywatel Unii, który przed ogłoszeniem upadłości skorzystał z przysługującego mu prawa do swobodnego przemieszczania się, osiedlając się na stałe w tym państwie w celu prowadzenia tam działalności gospodarczej na własny rachunek, wywodzi uprawnienia emerytalne z programu emerytalnego ustanowionego i zatwierdzonego do celów podatkowych w państwie członkowskim pochodzenia, chyba że ograniczenie swobody przedsiębiorczości przewidziane w tym przepisie krajowym jest uzasadnione, gdy stanowi nadrzędny wzgląd interesu ogólnego, jest odpowiednie dla zagwarantowania realizacji celu, któremu służy ten przepis, i nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 listopada 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Labour Court, Ireland – Irlandia) – MG / Dublin City Council

(Sprawa C-214/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników – Organizacja czasu pracy – Dyrektywa 2003/88/WE – Artykuł 2 – Pojęcie „czasu pracy” – Członek ochotniczej straży pożarnej – Dyżur pozazakładowy – Wykonywanie, w okresie dyżuru, indywidualnej działalności zawodowej – Ograniczenia wynikające z systemu dyżuru pozazakładowego]

(2022/C 11/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

The Labour Court, Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: MG

Strona pozwana: Dublin City Council

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że okres dyżuru pozazakładowego pełnionego przez członka ochotniczej straży pożarnej, podczas którego pracownik ten wykonuje za zgodą pracodawcy działalność zawodową na własny rachunek, lecz w razie nagłego wezwania powinien w maksymalnym czasie dziesięciu minut powrócić do remizy, do której został przydzielony, nie stanowi „czasu pracy” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli z całościowej oceny wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności z zakresu i szczegółowych zasad tej możliwości wykonywania innej działalności zawodowej, jak również z braku obowiązku uczestniczenia we wszystkich interwencjach przeprowadzanych w tej remizie wynika, że ograniczenia nałożone na wspomnianego pracownika w tym okresie nie mają takiego charakteru, że obiektywnie i bardzo znacząco wpływają na jego zdolność do swobodnego zarządzania podczas rzeczonych okresu czasem, w którym nie wymaga się od niego świadczenia pracy w charakterze członka straży pożarnej.

(¹) Dz.U. C 262 z 10.8.2020.